

Dot. Gm 2R 7012/04

AD

WPLYNEŁO
STAROSTWO POWIATOWE
w Kamieniu Pomorskim
28 GRU. 2004
numer 9625
podpis [signature]

**Postanowienie
o umorzeniu śledztwa**

Kamila Nowicka-Homik prokurator Prokuratury Rejonowej w Kamieniu Pomorskim

w sprawie

wejścia w porozumienie wiosną 2004r. w Kamieniu Pomorskim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w związku z przetargiem pisemnym ofert zorganizowanym przez Starostę Kamińskiego na wydzierżawienie nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa położonej w Dziwnowie przy ul. Mickiewicza 26 na szkodę Skarbu Państwa tj. o przestępstwo z art. 305§1 kk

na podstawie art. 17§1 pkt 1 kpk

postanowił

1. umorzyć śledztwo w sprawie:

wejścia w porozumienie wiosną 2004r. w Kamieniu Pomorskim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w związku z przetargiem pisemnym ofert zorganizowanym przez Starostę Kamińskiego na wydzierżawienie nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa położonej w Dziwnowie przy ul. Mickiewicza 26 na szkodę Skarbu Państwa, tj. o przestępstwo z art. 305§1 kk na zasadzie art. 17§1 pkt 1 kpk wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

UZASADNIENIE

W dniu 08 października 2004r. Grzegorz Iskra zawiadomił Prokuratora Okręgowego w Szczecinie o przestępstwie popełnionym przez pracowników Starostwa w Kamieniu Pomorskim w dniu 19 kwietnia 2004r. polegającym na udaremnieniu przetargu publicznego na dzierżawę Ośrodka Wypoczynkowego w Dziwnowie i spowodowanie tym szkody dla Skarbu Państwa. W uzasadnieniu zawiadamiający podniósł, że w dniu 19 kwietnia 2004r. doszło do przetargu na dzierżawę nieruchomości Skarbu Państwa w Dziwnowie. Do przetargu przystąpiło 10 oferentów. Wśród nich był również zawiadamiający. Przetarg składał się z dwóch części- jednej jawnej, podczas której komisja przetargowa odrzuciła 5 ofert i drugiej- niejawnej, podczas której wybrano ofertę Stowarzyszenia na Rzeczkę Kultury i Edukacji w Dziwnowie. Grzegorz Iskra podniósł, że oferent, który wygrał przetarg oferował czynsz dzierżawny w kwocie niższej od jego oferty o 24.307,60zł. Jego zdaniem przetarg został przeprowadzony z naruszeniem przepisów prawa, podając następujące okoliczności świadczące o tym. Po pierwsze, wskazał, że Starostwo powołało komisję do przeprowadzenia opisanego wyżej przetargu, mimo, iż dysponowało stałą komisją. Po drugie- Stowarzyszenie, które wygrało przetarg nie powinno być do niego dopuszczone z uwagi na to, że nie spełniało warunków zawartych w zarządzeniu w sprawie ogłoszenia przetargu, gdyż nie miało wpisu w KRS o tym, że jest organizacją pożytku publicznego i nie miało wpisanych osób reprezentujących Stowarzyszenie. Po trzecie- jeden z członków zarządu Stowarzyszenia Witold Brzozowski jest jednocześnie radnym Powiatu, co pozostawało w sprzeczności z przepisami zakazującymi uczestniczenia takim osobom w przedsięwzięciach prowadzących

Główny księgowy

Dorota Witczaińska

ZA ZGODNOŚĆ

KOPII Z ORYGINAŁEM

19.12.04

do korzystania z majątku Skarbu Państwa. Po czwarte- prezes zarządu Stowarzyszenia Stanisław Solski jest spokrewniony z przewodniczącym komisji przetargowej.

W sprawie wszczęto i przeprowadzono śledztwo, w toku którego ustalono następujący stan faktyczny.

Zarządzeniem z dnia 05 marca 2004r. Starosta Kamieński ogłosił przetarg pisemny ofert na wydzierżawienie nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa położonej w Dziwnowie przy ul. Mickiewicza 26. Zarządzenie wydano w oparciu o przepis art. 693-709 kodeksu cywilnego oraz art.23 ust.1 i art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 21.08.1997r. o gospodarce nieruchomościami.

W dniu 16.04.2004r. Starosta Kamieński upoważnił Naczelnika Wydziału Gospodarki Mienia Powiatu i Skarbu Państwa w osobie Dariusza Abramowicza do przewodniczenia, powołania składu i przeprowadzenia w dniu 19.04.2004r. przetargu na dzierżawę nieruchomości w Dziwnowie.

W dniu 19 kwietnia 2004r. doszło do przeprowadzenia przetargu. W części jawnej otwarto łącznie 10 ofert. Ze względów formalnych odrzucono oferty nr 2,3,8,9,10. Do części tajnej zakwalifikowano 5 ofert.

W dniu 20 kwietnia 2004r. przeprowadzono część niejawną przetargu na dzierżawę nieruchomości, udokumentowaną protokołem, z którego wynikało, że w tym dniu po analizie ofert za najbardziej korzystną z punktu widzenia Starostwa Powiatowego uznano ofertę Stowarzyszenia na Rzecz Kultury i Edukacji w Dziwnowie. Z uzasadnienia tego wyboru wynikało, że komisja kierowała się wykładnią art. 35 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami, z której wynikało, że organizacje pożytku publicznego miały pierwszeństwo przed innymi kandydatami. Nadto Stowarzyszenie proponowało czynsz dzierżawny wyższy od minimalnego wskazanego przez organizatora przetargu. Proponowany przez tego oferenta sposób zagospodarowania nieruchomości, ze względu na deklarację przejęcia części zadań będących w kompetencji samorządu gminnego i powiatowego w ocenie komisji był ciekawy i korzystny dla wydzierżawiającego. W uzasadnieniu wyboru komisja jednocześnie zaproponowała, aby z kandydatem na dzierżawcę zawrzeć najpierw umowę przedwstępną do czasu uzyskania wpisu do KRS o uzyskaniu statusu organizacji pożytku publicznego.

Następnie komisja zawiadomiła pisemnie wszystkich oferentów o dokonanych wyborze.

W dniu 28 kwietnia 2004r. doszło do podpisania umowy dzierżawy nieruchomości, na podstawie której Skarb Państwa reprezentowany przez Starostę Kamieńskiego oddał w dzierżawę na czas określony do 01.05.2005r. nieruchomość Stowarzyszeniu na Rzecz Kultury i Edukacji w Dziwnowie. W §3 umowy wskazano, że warunkiem przedłużenia umowy jest uzyskanie wpisu do KRS o zarejestrowaniu Stowarzyszenia jako organizacji pożytku publicznego.

Z odpisów z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 29.11.2004r. wynikało, że Stowarzyszenie nie posiadało wpisu do organizacji pożytku publicznego.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowody wskazać należy, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie przestępstwa. Istotą przestępstwa opisanego w art. 305 kk jest naruszenie reguł przetargu publicznego w sposób wskazany w tym przepisie. Odpowiedzialność karna przewidziana jest w tym przepisie za działanie na szkodę właściciela mienia albo osoby lub instytucji, na rzecz której przetarg jest dokonywany przez: udaremnianie przetargu, utrudnianie przetargu, wejście w porozumienie z inną osobą, rozpowszechnianie informacji mających znaczenie dla zawarcia umowy będącej przedmiotem przetargu lub przemilczanie istotnych okoliczności mających znaczenie dla zawarcia takiej umowy.

Udaremnianie przetargu publicznego oznacza wszelkie działanie lub zaniechanie uniemożliwiające jego odbycie lub osiągnięcie celu. Udaremnianie dokonane jest z chwilą,

ZA ZGODNOŚĆ
KOPII Z ORYGINAŁEM
19.12.06

GŁÓWNY KSIĄGOWY
Dorota Witczarska

gdy procedura konkretnego przetargu została na stałe przerwana lub nie doszła do skutku lub gdy przetarg odwołano. Przez pojęcie utrudniania przetargu należy rozumieć takie postępowanie, które oddziałuje na przebieg przetargu powodując konieczność podejmowania dodatkowych czynności odbiegających od normalnej procedury przetargowej lub znacznie ją przedłużające. Przy uwzględnieniu powyższych definicji pojęć udaremnienia i utrudniania przetargu, nie sposób w niniejszej sprawie dojść do wniosku, że nastąpiła realizacja znamion przestępstwa określonego w art. 305§1 kk,. Wbrew twierdzeniom Grzegorza Iskry, który zawiadomił, że doszło do udaremnienia przetargu, z protokołów przebiegu przetargu (z części jawnej i niejawnej) wynikało, że przetarg odbył się, został osiągnięty cel i nie podejmowano żadnych dodatkowych czynności nieprzewidzianych w normalnej procedurze przetargowej. Nie sposób również uznać, że w niniejszej sprawie są bezsporne dowody wskazujące na wejście w porozumienie z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Sam zawiadamiający nie podniósł, kto z kim i w jakie porozumienie wszedł i jaką korzyść mógł osiągnąć. Z treści zawiadomienia można jedynie wnioskować, że zawiadamiającemu chodziło o ustalone przez niego pokrewieństwo łączące przewodniczącą komisji Dariusza Abramowicza z prezesem zarządu Stowarzyszenia. Przy czym sam fakt tego pokrewieństwa nie jest wystarczający i nie może stanowić samodzielnego dowodu zaistnienia przestępstwa polegającego na wejściu w porozumienie z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Innych dowodów nie wskazuje sam zawiadamiający.

W tym miejscu podkreślić należy, że Grzegorz Iskra w swoim zawiadomieniu wskazał szereg zachowań, które w jego ocenie stanowiły naruszenie przepisów prawa. Odwoływał się przy tym do naruszeń ustawy o zamówieniach publicznych. Podkreślić trzeba, że w niniejszym przetargu nie miały zastosowanie przepisy ustawy o zamówieniach publicznych. Zgodnie bowiem z art. 4 pkt i cytowanej ustawy nie stosuje się do przetargów na nabycie własności i innych praw do nieruchomości. W niniejszej sprawie zastosowanie miały przepisy kodeksu cywilnego w nawiązaniu do przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami. W związku z powyższym zarzut zawiadamiającego o tym, że Dariusz Abramowicz podlegał wyłączeniu z przetargu na mocy przepisów ustawy o zamówieniach publicznych nie znajduje żadnego uzasadnienia, abstrahując od tego, że art. 17 ust. 1 cyt. ustawy regulujący wyłączenia osób od przetargu również nie daje samodzielną i jednoznaczną przesłankę pozwalającą na przyjęcie, że przewodniczący podlegałby wyłączeniu w razie stosowania tej ustawy. Przepisy kodeksu cywilnego, na podstawie którego przetarg został zorganizowany nie zawierają w sobie takiego, który mówiłby o jakikolwiek wyłączeniach w obrocie gospodarczym przy zawieraniu umów cywilnoprawnych.

Kolejny zarzut zawiadamiającego, który nie znalazł uzasadnienia w zebranych materiale dowodowym, to twierdzenie, że niesłusznie powołano komisję przetargową w sytuacji posiadania do dyspozycji stałej komisji w Starostwie. Zarzut powyższy wynikał również z nieuzasadnionego twierdzenia, że w niniejszej sprawie miały zastosowanie przepisy ustawy o zamówieniach publicznych.

Niezrozumiałym jest zarzut zawiadamiającego, iż Stowarzyszenie nie spełniało warunków zawartych w zarządzeniu w sprawie ogłoszenia przetargu, gdyż nie miało wpisu do KRS w części dotyczącej stwierdzenia, iż jest organizacją pożytku publicznego. Taki warunek nie jest zawarty w cytowanym zarządzeniu. Ponadto fakt, że Stowarzyszenie nie miało takiego wpisu, lecz ubiegało się o jego dokonanie, nie budził wątpliwości, skoro te okoliczności zostały również zawarte w uzasadnieniu wyboru oferty dokonanej przez komisję.

Kolejnym nieuzasadnionym zarzutem było twierdzenie zawiadamiającego, że Stowarzyszenie nie posiadało legalnych władz, bowiem nie miało ich odnotowanych w rejestrze sądowym. W aktach sprawy znajduje się uchwała nr 2/2003 powołująca władze Stowarzyszenia. Uznać należy, że stosunki prawne kształtują uchwały, natomiast wpis treści powziętych uchwał do rejestru sądowego ma jedynie charakter rejestracyjny i nie kształtuje

ZA ZGODNOŚĆ
KOPII Z ORYGINAŁEM

19.12.06

Główny Księgowy

Dorota Witczaińska

stosunków prawnych. Za taką oceną przemawia wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Katowicach z dnia 09.09.2002r. sygn. akt I SA/Ka/1259/01 opubl. POP 2004/1/5, zgodnie z którym prawidłowo podjęta uchwała o odwołaniu członka zarządu i powołanie w jego miejsce innej osoby staje się skuteczne niezależnie od tego, czy taka zmiana zostaje ujawniona w rejestrze podmiotu. Innymi słowy wpis lub jego brak do rejestru danych członków zarządu nie tworzy nowego stanu prawnego. Potwierdza tylko fakt, że dane osoby są reprezentantami osoby prawnej.

Innym zarzutem zawiadamiającego było stwierdzenie, że radny Powiatu Witold Brzozowski był jednocześnie członkiem zarządu Stowarzyszenia przystępującego do przetargu na dzierżawę nieruchomości Skarbu Państwa, czego zabraniają przepisy prawa. Zgodnie z art. 25b ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym radni nie mogą prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z inną osobą z wykorzystaniem mienia powiatu, w którym radny uzyskał mandat.

Reasumując, z uwagi na brak uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa, postanowiono jak na wstępie.

Prokurator
Prokuratury Rejonowej
Kamila Nowicka-Homik

Pouczenie:

1. Stronom procesowym przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy i złożenia zażalenia na powyższe postanowienie do prokuratora nadrzędnego nad prokuratorem, który wydał postanowienie (art. 306§1 i 2 kpk oraz art. 325a kpk). Jeżeli prokurator nadrzędny nie przychylił się do zażalenia kieruje je do sądu. (art. 306§2 kpk).
2. Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności, bądź przeprowadzenie określonych czynności (art. 330§1 kpk).
3. Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wyda ponownie postanowienie o umorzeniu postępowania. Postanowienie to będzie podlegało zaskarżeniu tylko do prokuratora nadrzędnego (art. 330§2 kpk).
4. W razie utrzymania w mocy przez prokuratora nadrzędnego zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306§1 i 2 kpk, może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie 1-go miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330§2 kpk i art. 55§1 kpk). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55§1 i 2 kpk.
5. Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55§3 kpk).
6. Na rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje również osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323§1 kpk).
7. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122§1 i 2, art. 460 kpk).

ZA ZGODNOŚĆ
KOPII Z ORYGINAŁEM

19.12.06

Główny Księgowy
Dorota Włoczańska

Zarządzenie

1. Stosownie do art. 100§2, 140,306§1 i 325a kpk odpis postanowienia doręczyć pokrzywdzonemu: Skarb Państwa reprezentowany przez Starostę Kamieńskiego
2. o sposobie zakończenia postępowania zawiadomić: zawiadamiającego Grzegorza Iskrę

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Kamila Nowicka-Homik
22.12.2004r.

ZA ZGODNOŚĆ
KOPII Z ORYGINAŁEM
19.12.06

Główny Księgowy
Dorota Witczafiska

Ds.213/06

Kamień Pomorski 31 marca 2006r.

AD
u

Gm
Saw

WPLYNEŁO	
STAROSTWO POWIATOWE w Kamieniu Pomorskim	
03. KWI 2006	
numer	3196
podpis	Kamila Nowicka

**Postanowienie
o umorzeniu śledztwa**

Kamila Nowicka-Homik prokurator Prokuratury Rejonowej w Kamieniu Pomorskim
w sprawie

1. wejścia w porozumienie wiosną 2004r. w Kamieniu Pomorskim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w związku z przetargiem pisemnym ofert zorganizowanym przez Starostę Kamieńskiego na wydzierżawienie nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa położonej w Dziwnowie, przy ul. Mickiewicza 26 na szkodę Skarbu Państwa, tj. o przestępstwo z art. 305§1 kk
2. nadużycia uprawnień podczas przeprowadzania przetargu pisemnych ofert w dniu 19 i 20 kwietnia 2004r. w Kamieniu Pomorskim i doprowadzenia tym do wyrządzenia znacznej szkody majątkowej, na szkodę Skarbu Państwa tj. o przestępstwo z art. 296§1 kk
3. przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego podczas przetargu pisemnych ofert w dniu 19 i 20 kwietnia 2004r. w Kamieniu Pomorskim i działania tym na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 231§1 kk na podstawie art. 17§1 pkt 1i2 kpk

postanowił

umorzyć śledztwo w sprawie:

1. wejścia w porozumienie wiosną 2004r. w Kamieniu Pomorskim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w związku z przetargiem pisemnych ofert zorganizowanym przez Starostę Kamieńskiego na wydzierżawienie nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa położonej w Dziwnowie przy ul. Mickiewicza 26 na szkodę Skarbu Państwa, tj. o przestępstwo z art. 305§1 kk na zasadzie art. 17§1 pkt 1 kpk wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa
2. nadużycia uprawnień podczas przeprowadzania przetargu pisemnych ofert w dniu 19 i 20 kwietnia 2004r. w Kamieniu Pomorskim na wydzierżawienie nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa położonej w Dziwnowie przy ul. Mickiewicza 26 i doprowadzenia tym do wyrządzenia znacznej szkody majątkowej, na szkodę Skarbu Państwa tj. o przestępstwo z art. 296§1 kk na zasadzie art. 17§1 pkt 2 kpk wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego
3. przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego podczas przetargu pisemnych ofert w dniu 19 i 20 kwietnia 2004r. w Kamieniu Pomorskim na wydzierżawienie nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa położonej w Dziwnowie przy ul. Mickiewicza 26 na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 231§1 kk na zasadzie art. 17§1 pkt 2 kpk wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego

UZASADNIENIE

W dniu 08 października 2004r. Grzegorz Iskra zawiadomił Prokuratora Okręgowego w Szczecinie o przestępstwie popełnionym przez pracowników Starostwa Kamieńskiego w dniu

Główny Księgowy

19.12.06

Dorota Włoczańska

ZA ZGODNOŚĆ
KOPII Z ORYGINAŁEM

19 kwietnia 2004r. polegającym na udaremnieniu przetargu publicznego na dzierżawę ośrodka wypoczynkowego w Dziwnowie i spowodowanie tym szkody dla Skarbu Państwa. W uzasadnieniu zawiadamiający podniósł, że w dniu 19 kwietnia 2004r. doszło do przetargu na dzierżawę nieruchomości Skarbu Państwa w Dziwnowie. Do przetargu przystąpiło 10 oferentów. Wśród nich był również zawiadamiający. Przetarg składał się z dwóch części- jednej jawnej, podczas której komisja przetargowa odrzuciła 5 ofert i drugiej- niejawnej, podczas której wybrano ofertę Stowarzyszenia na Rzecz Kultury i Edukacji w Dziwnowie. Grzegorz Iskra podniósł, że oferent, który wygrał przetarg oferował czynsz dzierżawny w kwocie niższej od jego oferty o 24.307,60 zł. Jego zdaniem przetarg został przeprowadzony z naruszeniem przepisów prawa, podając następujące okoliczności świadczące o tym. Po pierwsze- wskazał, że Starostwo powołało komisję do przeprowadzenia wyżej opisanego przetargu, mimo że dysponowało stałą komisją. Po drugie- Stowarzyszenie, które wygrało przetarg nie powinno być do niego dopuszczone z uwagi na to, że nie spełniało warunków zawartych w zarządzeniu w sprawie ogłoszenia przetargu, gdyż nie miało wpisu w KRS o tym, że jest organizacją pożytku publicznego. Po trzecie- jeden z członków zarządu Stowarzyszenia Witold Brzozowski był jednocześnie radnym Powiatu, co pozostawało w sprzeczności z przepisami zakazującymi uczestniczenia takim osobom w przedsięwzięciach prowadzących do korzystania z majątku Skarbu Państwa. Po czwarte- prezesem Stowarzyszenia był Stanisław Solski- spokrewniony z przewodniczącym komisji przetargowej.

W sprawie wszczęto i przeprowadzono śledztwo, podczas którego ustalono następujący stan faktyczny.

Zarządzeniem z dnia 05 marca 2004r. Starosta Kamieński ogłosił przetarg pisemny ofert na wydzierżawienie nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa położonej w Dziwnowie, przy ul. Mickiewicza 26. Zarządzenie wydano w oparciu o przepis art. 693-709 kodeksu cywilnego oraz art. 23 ust. 1 i art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 21.08.1997r. o gospodarce nieruchomościami.

W dniu 16 kwietnia 2004r. Starosta Kamieński upoważnił Naczelnika Wydziału Gospodarki Mienia Powiatu i Skarbu Państwa w osobie Dariusza Abramowicza do przewodniczenia, powołania składu i przeprowadzenia w dniu 19 kwietnia 2004r. przetargu na dzierżawę nieruchomości w Dziwnowie.

W dniu 19 kwietnia 2004r. doszło do przetargu. W części jawnej otwarto łącznie 10 ofert. Ze względów formalnych odrzucono oferty 2,3,8,9,10. Do części tajnej zakwalifikowano 5 ofert.

W dniu 20 kwietnia 2004r. przeprowadzono część niejawną przetargu na dzierżawę nieruchomości, udokumentowaną protokołem, z którego wynikało, że w tym dniu po analizie ofert za najbardziej korzystną z punktu widzenia Starostwa Powiatowego uznano ofertę Stowarzyszenia na Rzecz Kultury i Edukacji w Dziwnowie. Z uzasadnienia tego wyboru wynikało, że komisja kierowała się wykładnią art. 35 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami, z której wynikało, że organizacje pożytku publicznego miały pierwszeństwo przed innymi kandydatami. Nadto Stowarzyszenie proponowało czynsz dzierżawny wyższy od minimalnego wskazanego przez organizatora przetargu. Proponowany przez tego oferenta sposób zagospodarowania nieruchomości, ze względu na deklarację przejęcia części zadań będących w kompetencji samorządu gminnego i powiatowego w ocenie komisji był ciekawy i korzystny dla wydzierżawiającego. W uzasadnieniu wyboru komisja jednocześnie zaproponowała, aby z kandydatem na dzierżawę zawrzeć najpierw umowę przedwstępną do czasu uzyskania wpisu do KRS o uzyskaniu statusu organizacji pożytku publicznego.

Następnie komisja zawiadomiła pisemnie wszystkich oferentów o dokonanej wyborze. W dniu 28 kwietnia 2004r. doszło do podpisania umowy dzierżawy nieruchomości na podstawie

Główny Księgowy

Dorota W. [signature]

19.12.06

ZA ZGODNOŚĆ
KOPII Z ORYGINAŁEM

której Skarb Państwa reprezentowany przez Starostę Kamieńskiego oddał w dzierżawę na czas określony do 01.05.2005r. nieruchomości Stowarzyszeniu na Rzecz Kultury i Edukacji w Dziwnowie. W §3 umowy wskazano, że warunkiem przedłużenia umowy jest uzyskanie wpisu do KRS o zarejestrowaniu stowarzyszenia jako organizacji pożytku publicznego.

Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2004r. Prokurator Rejonowy w Kamieniu Pomorskim umorzył śledztwo w sprawie o przestępstwo z art. 305§1 kk na zasadzie art. 17§1 pkt 1 kpk wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Na polecenie Prokuratora Okręgowego w Szczecinie postanowieniem z dnia 09 lutego 2006r. podjęto na nowo umorzone śledztwo, w ramach którego przeprowadzono szereg przesłuchań.

Przesłuchana w charakterze świadka Anna Stanaszek- Kaczor zeznała, że pierwsze nieprawidłowości w organizowanym przetargu zauważyła w momencie powołania trzyosobowej komisji przetargowej, w sytuacji, gdy wcześniej zarządzeniem Starosta Kamieński powołał już komisję, w skład której wchodziło łącznie 6 pracowników Starostwa. Po przeprowadzeniu przetargu, kontaktowała się osobiście z pozostałymi wybranymi zarządzeniem Starosty Kamieńskiego członkami komisji, ustalając, że pozostali nic nie wiedzieli o tym przetargu. Inne nieprawidłowości związane z przetargiem dotyczyły tego, że przewodniczący komisji był spokrewniony z prezesem zarządu Stowarzyszenia na Rzecz Kultury i Edukacji w Dziwnowie- jednym z oferentów. Zdaniem Anny Stanaszek- Kaczor mogło to wskazywać na łączący ich wspólny „interes”. Kolejnym argumentem w ocenie Anny Stanaszek- Kaczor świadczącym o nieprawidłowościach w przetargu było to, że komisja ostatecznie wytypowała jako kandydata na dzierżawcę nieruchomości Stowarzyszenie, mimo, że przedstawiona przez ten podmiot oferta nie była najkorzystniejsza. Poza tym, w takim rozstrzygnięciu Komisja kierowała się treścią art. 35 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami, zgodnie z którym pierwszeństwo w rozpatrywaniu ofert przysługuje organizacji pożytku publicznego. Tymczasem Stowarzyszenie w momencie przetargu nie miało takiego statusu, a jedynie ubiegało się o uzyskanie takiego statusu. Zdaniem Anny Stanaszek- Kaczor na tym właśnie polegało przekroczenie uprawnień przez członków komisji. Poza tym samo uzasadnienie decyzji o wytypowaniu Stowarzyszenia, zdaniem Anny Stanaszek – Kaczor świadczyło o stronniczości komisji. Świadek dalej podniosła, że dopuszczono do przetargu Stowarzyszenie, które nie miało uregulowanej sytuacji prawnej władz. Nowy skład władz Stowarzyszenia nie został odnotowany w rejestrze sądowym. Poza tym z publikacji prasowych dowiedziała się, że Stowarzyszenie zwróciło się o zakup tejże nieruchomości z 90% bonifikatą, na co uzyskało zgodę poprzednio urzędującego wojewody. Zdaniem Anny Stanaszek- Kaczor powyższa okoliczność świadczyła również o zмовie, jaka miała miejsce w momencie przetargu. Kolejną okolicznością świadczącą o nieprawidłowościach w przetargu była zmiana warunków umowy dzierżawy po przeprowadzeniu przetargu. Zdaniem Anny Stanaszek- Kaczor obowiązujące przepisy prawa nie dopuszczały takiej możliwości.

Przesłuchana w charakterze świadka Agnieszka Dziurbas- członek komisji przetargowej zeznała, że samodzielnie i bez żadnych wpływów dokonała wyboru oferty, uznając ofertę Stowarzyszenia za najciekawszą i najbardziej korzystną z uwagi na zawarte w niej propozycje co do zagospodarowania tej nieruchomości. W momencie przetargu dysponowała jedynie wiedzą wypływającą z poszczególnych ofert. Tylko o jednym oferencie- Grzegorz Iskrze słyszała poza Starostwem, że jego działalność gospodarcza zakończyła się niepowodzeniem.

Przesłuchany w charakterze świadka Dariusz Abramowicz zeznał, że będąc członkiem komisji przetargowej i jednocześnie jej przewodniczącym, komisja jednogłośnie wytypowała jako kandydata na dzierżawcę nieruchomości SP położonej w Dziwnowie przy ul. Mickiewicza 26, Stowarzyszenie na Rzecz Kultury i Edukacji w Dziwnowie. Nikt nie

wpływał ani na wynik, ani na przebieg tego przetargu. Dariusz Abramowicz zeznał, że

Główny Księgowy

Dorota Winczarska

ZA ZGODNOŚĆ

19.12.06

KOPII Z ORYGINAŁEM

okoliczność, że Stowarzyszenie w momencie przetargu ubiegało się o status organizacji pożytku publicznego nie determinowało dokonanego przez komisję wyboru, a jedynie miało wpływ na ten wybór. Bowiern decyzja ta została szczegółowo uzasadniona pisemnie. Podczas przetargu komisja zapoznała się w wpisem w KRS, w którym przedmiot działalności Stowarzyszenia był określony w taki sposób, że wskazywał na charakter organizacji pożytku publicznego.

Dariusz Abramowicz zeznał, że wiadomo mu o zarzutach stawianych przetargowi. Odnośnie zarzutu powołania nowej komisji przetargowej w sytuacji, kiedy w Starostwie funkcjonowała już jedna, uznał go za nieuzasadniony i chybiony. Na dowód przedłożył zarządzenie Starosty Kamieńskiego z dnia 05 marca 2004r. w sprawie powołania komisji do przeprowadzania przetargów ustanych, pisemnych i rokowań na sprzedaż i dzierżawę nieruchomości stanowiących mienie Skarbu Państwa. Z §1 zarządzenie wynikał skład komisji, do której wchodził starosta Kamieński jako przewodniczący komisji, Paweł Czapkin i Dariusz Abramowicz jako zastępcy przewodniczącego komisji oraz sześciu członków. W §2 zarządzenia wskazano, że komisji może przewodniczyć zastępca przewodniczącego. W §4 zarządzenia wskazano, że komisja przeprowadza przetarg w składach minimum trzyosobowych lub większych nieparzystych. Dariusz Abramowicz podał, że działając z upoważnienia Starosty wybrał do komisji przetargowej 2 członków w osobie Agnieszki Dziurbas i Zbigniewa Rynkiewicza.

Dariusz Abramowicz przyznał, że faktycznie Stanisław Solski jest jego krewnym- synem siostry matki, jednak to pokrewieństwo nie stanowiło przesłanki do wyłączenia go z prac komisji według obowiązujących na dzień przetargu przepisów. Dodał, że to pokrewieństwo nie miało żadnego znaczenia, ani wpływu na przebieg i wynik przetargu.

Dariusz Abramowicz zeznał nadto, że załączony do zarządzenia o ogłoszeniu przetargu projekt umowy dzierżawy był jedynie ramowym określeniem ogólnych warunków dzierżawy, kształtowanym później w zależności od konkretnej sytuacji i propozycji składanych przez oferenta, który został wytypowany do zawarcia umowy.

Dariusz Abramowicz zeznał, że w jego ocenie Stowarzyszenie miało uregulowaną sytuację prawną swoich władz i mogło zawierać skuteczne prawnie umowy. Ta jego ocena została potwierdzona również opinią prawnika, mimo innej opinii- r.pr. Bożeny Konwisarz, twierdzącej zgola odmiennie.

Przesłuchana w charakterze świadka Halina Jamroziak zeznała, że słyszała od pracowników Starostwa, których danych nie pamiętała, że przetarg przeprowadzony był w sposób nieprawidłowy, na skutek różnych koligacji rodzinnych i że Zbigniew Rynkiewicz i Agnieszka Dziurbas mieli przyjąć za to korzyść majątkową. Halina Jamroziak zeznała, że faktycznie w jakiś czas po tym przetargu Zbigniew Rynkiewicz zmienił samochód, zaś Agnieszka Dziurbas kupiła sobie nowy samochód. Halina Jamroziak zeznała, że poruszała ten temat w czasie jednej z rozmów ze Zbigniewem Rynkiewiczem. Ten nie chciał nic mówić, a na zakończenie odpowiedział coś w tym sensie, że „kazali mu podpisać papiery, więc je podpisał”.

Dosłuchana na powyższe okoliczności Agnieszka Dziurbas zaprzeczyła informacjom zasłyszanych przez Halinę Jamroziak i zeznała, że nigdy nie miała własnego samochodu, a ten, którym czasami jeździła, użyczali jej rodzice. Dodała, że Zbigniew Rynkiewicz na początku, jeszcze przed przetargiem jeździł samochodem marki Cinquecento. Od dłuższego czasu oszczędzał, aby zmienić na lepszy pojazd, co nastąpiło dopiero w 2005r, kiedy zakupił używaną Hondę. Dodała, że jej nikt nie kazał podpisywać żadnych dokumentów.

Do akt sprawy załączono szereg dokumentów, wśród nich dwie opinie prawne- jedną Jerzego Adamca i drugą -Bożeny Konwisarz. Opinie te były do siebie przeciwstawne. Zdaniem Jerzego Adamca, badającego sytuację prawną Stowarzyszenia w momencie przystąpienia do przetargu, władze tego stowarzyszenia były w pełni umocowane prawnie do

Główny Księgowy

Dorota Witczarska

ZA ZGODNOŚĆ

KOPII Z ORYGINAŁEM

19.12.06

takiego działania, zaś brak w postaci wpisu nowego składu władzy do KRS nie pozbawiał skuteczności prawnej podejmowanych przez władze czynności.

Przeciwnego zdania była natomiast Bożena Konwisarz.

Ustalono, że na terenie wydzierżawionej nieruchomości faktycznie prowadzono działalność pożytku publicznego.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy w części dotyczącej czynu opisanego w punkcie I, wskazać należy, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Istotą przestępstwa opisanego w art. 305 kk jest naruszenie reguł przetargu publicznego w sposób wskazany w tym przepisie. Odpowiedzialność karna przewidziana jest w tym przepisie za działanie na szkodę właściciela mienia albo osoby lub instytucji, na rzecz której przetarg jest dokonywany przez: udaremnianie przetargu, utrudnianie przetargu, wejście w porozumienie z inną osobą, rozpowszechnienie informacji mających znaczenie dla zawarcia umowy będącej przedmiotem przetargu lub przemilczanie istotnych informacji mających znaczenie dla zawarcia takiej umowy. Udaremnianie przetargu publicznego oznacza wszelkie działanie lub zaniechanie uniemożliwiające jego odbycie lub osiągnięcie celu. Udaremnianie dokonane jest z chwilą gdy procedura konkretnego przetargu została na stałe przerwana lub nie doszła do skutku lub gdy przetarg odwołano. Przez pojęcie utrudniania należy rozumieć takie postępowanie, które oddziałuje na przebieg przetargu, powodując konieczność podejmowania dodatkowych czynności odbiegających od normalnej procedury przetargowej lub znacznie ją przedłużające. Przy uwzględnieniu powyższych definicji pojęć utrudniania lub udaremniania przetargu nie sposób w niniejszej sprawie dojść do wniosku, że nastąpiła realizacja znamion przestępstwa określonego w art. 305 kk. Wbrew twierdzeniom Grzegorza Iskry, który zawiadomił, że doszło do udaremnienia przetargu, z protokołów przebiegu przetargu (z części jawnej i niejawniej) wynikało, że przetarg odbył się, został osiągnięty cel i nie podejmowano żadnych dodatkowych czynności nieprzewidzianych w normalnej procedurze przetargowej. Nie sposób również uznać, że w niniejszej sprawie są bezsprzeczne dowody wskazujące na wejście w porozumienie z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub innej- osobistej. Sam zawiadamiający nie wskazał kto i z kim wszedł w porozumienie i jaką korzyść osiągnął lub mógł osiągnąć. Tych wątpliwości nie rozwiła również Anna Stanaszek- Kaczor, która wskazała, że porozumienie mogło być między Witoldem Brzozowskim a Starostą, na podstawie którego Witold Brzozowski głosował za udzieleniem absolutorium zarządowi Starostwa, w zamian za co został wytypowany –a w zasadzie Stowarzyszenie, którego był członkiem zarządu- jako kandydat umowy dzierżawy nieruchomości. Taki wniosek uznać należy za przypuszczenie, nie poparte żadnymi dowodami, za wyjątkiem subiektywnej oceny Anny Stanaszek – Kaczor. To z kolei nie stanowi wystarczającej przesłanki do formułowania oskarżenia. Również sam fakt pokrewieństwa Stanisława Solskiego z Dariuszem Abramowiczem nie jest wystarczający i nie może stanowić samodzielnego dowodu zaistnienia przestępstwa polegającego na wejściu w porozumienie z inną osobą.

W tym miejscu wskazać należy, że zarówno Grzegorz Iskra, jak i Anna Stanaszek- Kaczor wskazywali szereg zachowań, które w ich ocenie stanowiły o nieprawidłowości postępowania przetargowego.

Po pierwsze- wskazano, że przedmiotowy przetarg rozpoznawała komisja trzyosobowa, w sytuacji, kiedy Starosta Kamieński zarządzeniem powołał stałą komisją, w skład której wchodziło 6 członków. Faktycznie istniało takie zarządzenie Starosty. Lektura całości zarządzenia wskazuje na chybiony zarzut zawiadamiającego oraz Anny Stanaszek- Kaczor w tym zakresie. Przede wszystkim w §4 zarządzenia wskazano, że komisja przeprowadza przetarg w składach minimum trzyosobowych. I taki właśnie skład został ustanowiony na potrzeby przedmiotowego przetargu. Dariusz Abramowicz, działając z upoważnienia Starosty Kamieńskiego, powołał w skład komisji 2 jej członków w osobach Agnieszki Dziurbas i

Główny Księgowy

Dorota Witzarska

— ZA ZGODNOŚĆ

KOPII Z ORYGINAŁEM

5

19.12.06

Zbigniewa Rynkiewicza. Tym samym to zachowanie nie sposób uznać za takie, które było nieprawidłowe i pozbawione podstaw prawnych.

Po drugie- nieprawidłowość polegająca na zasiadaniu w pracach komisji Dariusza Abramowicza jako spokrewnionego z prezesem zarządu Stowarzyszenia, które przystąpiło do przetargu, również uznać należy za chybioną i nieuzasadnioną. W tym miejscu podkreślić należy, że w niniejszym przetargu nie miały zastosowania przepisy ustawy o zamówieniach publicznych. Zgodnie bowiem z art. 4 pkt i cytowanej ustawy nie stosuje się do przetargów na nabycie własności i innych praw do nieruchomości. W niniejszej sprawie miały zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego w powiązaniu z przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami. W związku z powyższym zarzut Grzegorza Iskry i Anny Stanaszek-Kaczor o tym, że Dariusz Abramowicz podlegał wyłączeniu z przetargu na mocy przepisów ustawy o zamówieniach publicznych nie znajduje żadnego uzasadnienia, abstrahując od tego, że art. 17 ust. 1 cyt. ustawy regulujący wyłączenie osób od przetargu również nie daje samodzielnej przesłanki pozwalającej na przyjęcie, że przewodniczący podlegałby wyłączeniu w razie stosowania przepisów tej właśnie ustawy.

Po trzecie- komisja wytypowała Stowarzyszenie w sytuacji, gdy Stowarzyszenie nie posiadało statusu organizacji pożytku publicznego, a w uzasadnieniu takiej decyzji powoływano się na art. 35 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Zdaniem Anny Stanaszek -Kaczor w tym leżało przekroczenie uprawnień, czy też niedopełnienie obowiązków przez członków komisji. W tym miejscu wskazać należy, że komisja sporządziła z przebiegu części niejawnego protokołu, w którym wytypowała na dzierżawcę przedmiotowej nieruchomości Stowarzyszenie. Z uzasadnienia tegoż protokołu wynikało, że komisja analizowała treść art. 35 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami, stwierdzając, że z oferentów jedynie Stowarzyszenie mogłoby spełniać kryteria organizacji pożytku publicznego, gdyż złożyło stosowany wniosek w sądzie rejestrowym. W protokole nie znalazło się natomiast żadne katagoryczne stwierdzenie, że Stowarzyszenie jest organizacją pożytku publicznego i w związku z tym ma zastosowanie art. 35 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Tym samym twierdzenia Anny Stanaszek- Kaczor w tym zakresie uznać należy za chybione. Za chybione uznać należy również jej twierdzenia o tym, że warunki przetargu ogłoszone zarządzeniem Starosty Kamińskiego dotyczyły tylko i wyłącznie ceny. Z analizy tegoż dokumentu wynika bezsprzecznie, że oprócz czynszu oferenci zobowiązani byli wskazać w ofercie sposób zagospodarowania nieruchomości. Z tego to zapisu wynikało, że komisja przetargowa, jak wskazywały na to warunki przetargu, brać winna pod uwagę nie tylko proponowany czynsz, ale również sposób zagospodarowania nieruchomości. W tym zakresie faktycznie oferta Stowarzyszenia była najciekawsza i najatrakcyjniejsza z uwagi na proponowaną tam, poza sezonem letnim, działalność charytatywną, edukacyjną i kulturową. Żadna inna oferta nie przedstawiała podobnych propozycji.

Po czwarte- zdaniem Anny Stanaszek- Kaczor Stowarzyszenie w momencie przystąpienia do przetargu i podpisania umowy dzierżawy nie miało władz, które byłyby uprawnione do takich działań, bowiem zmiany w składzie władz nie zostały odnotowane w rejestrze sądowym. Również w tym zakresie twierdzenia Anny Stanaszek- Kaczor uznać należy za chybione. W aktach sprawy znajduje się uchwała nr 2/2003 powołująca władze Stowarzyszenia. Uznać należy, że stosunki prawne kształtują uchwały, natomiast wpis treści powziętych uchwał do rejestru sądowego ma jedynie charakter rejestracyjny i nie kształtuje stosunków prawnych. Za taką oceną przemawia wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Katowicach z dnia 09.09.2002r. sygn. akt I SA/Ka/1259/01 opubl. POP 2004/1/5, zgodnie z którym prawidłowo powzięta uchwała o odwołaniu członka zarządu i powołanie w jego miejsce innej osoby staje się skuteczne niezależnie od tego, czy taka zmiana zostaje ujawniona w rejestrze podmiotu. Innymi słowy wpis lub jego brak do rejestru danych

Główny Księgowy

Dorota Wilczyńska

ZA ZGODNOŚĆ

KOPII Z ORYGINAŁEM

19.12.03

członków zarządu nie tworzy nowego stanu prawnego. Potwierdza jedynie fakt, że dane osoby są reprezentantami osoby prawnej.

Po piąte- zdaniem Anny Stanaszek- Kaczor, Stowarzyszenie starało się obecnie o nabycie nieruchomości dotychczas dzierżawionej z zastosowaniem 95% bonifikaty. Powyższa okoliczność również zdaniem wymienionej świadczyła o istnieniu zmywy od początku przetargu. Również ten argument uznać należy za chybiony. Art. 68 pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami w aktualnym brzmieniu został wprowadzony ustawą z dnia 24.04.2003r. przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 874 z 2003r.), zaś wszedł w życie w dniu 01.01.2004r. Faktycznie jego treść obowiązywała już w momencie przetargu. Jednakże wywodzenie, że istniała zmywa mająca na celu doprowadzenie do skutku w postaci nabycia nieruchomości z bonifikatą jest niezrozumiała. Możliwość nabycia nieruchomości z bonifikatą przewidziana jest w 8 innych jeszcze sytuacjach przewidzianych w tymże artykule. Zatem możliwość takiego właśnie nabycia nieruchomości przewidziana jest jeszcze dla wielu podmiotów w różnych sytuacjach. Stawianie każdorazowo zarzutu podmiotowi korzystającemu z przysługujących mu uprawnień stawiających go w uprzywilejowanej sytuacji prowadziłyby do paradoksu i konieczności wszczynania postępowań w każdej z tych spraw z podejrzeniem istnienia bliżej niesprecyzowanej zmywy.

Po szóste- zdaniem Anny Stanaszek- Kaczor po wytypowaniu dzierżawcy przez komisję została zawarta umowa dzierżawy zawierająca warunki odmienne od tych, które zostały zawarte we wzorze umowy dzierżawy załączonej do zarządzenia Starosty Kamieńskiego o ogłoszeniu przetargu. Zdaniem wymienionej w tym zakresie doszło do naruszenia art.70 kodeksu cywilnego. Zgodnie w tym bowiem artykule „ogłoszenie, a także warunki aukcji albo przetargu mogą być zmienione tylko wtedy, gdy zastrzeżono to w ich treści”. W tym miejscu podnieść należy, że ocena wywiedziona w tym zakresie opiera się na niezrozumieniu i nieodróżnieniu pojęć „warunki umowy” od „warunków przetargu”, które nie są pojęciami tożsamymi. W cyt. artykule mowa jest tylko o „warunkach przetargu”, nie zaś o warunkach umowy. Przetarg natomiast jest sposobem zawarcia umowy. Zatem cyt. artykuł dotyczy wyłącznie warunków sposobu zawarcia umowy, nie zaś samej umowy. I to jest właśnie istota owego niezrozumienia cytowanej treści artykułu. Za powyższą oceną przemawiają również publikacje, w tym artykuł A. Łupszak- Zajac opublikowany PPH 1998/10/19 t.1, z którego wynikało, że „poprzez złożenie oferty zgodnej z ogłoszeniem przetargu, regulaminem przetargu i ewentualnymi przepisami szczególnymi oferent wyraża zarówno wolę przystąpienia do przetargu i uczestniczenia w nim na warunkach zaproponowanych przez jego organizatora, jak i wolę zawarcia określonej umowy. Kształt przyszłej umowy jest określony częściowo przez ogłoszenie przetargu, ewentualny regulamin przetargu i przepisy szczególne, a częściowo przez złożoną ofertę”. Z kolei w podobnym tonie wypowiedział się S. Sikorski w artykule opublikowanym w Pr. Spółek 2003/10/33, który stwierdził, że zasadniczą różnicą między zawarciem umowy w drodze rokowań a przetargiem jest przyporządkowanie propozycji kształtu ostatecznej umowy do danego uczestnika przetargu, podczas gdy w przypadku rokowań jedna ze stron może przedstawiać wiele wariantów przyszłej umowy”.

W części dotyczącej czynów opisanych w punktach II i III w sentencji niniejszego postanowienia wskazać należy, że sposób działania sprawców polega na „nadużyciu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązku”(w przypadku przestępstwa z art. 296§1 kk) oraz „przekroczeniu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązku”(w przypadku przestępstwa z art. 231§1 kk). Skoro wyżej oceniono, że żadne nieprawidłowości- o których twierdziła Anna Stanaszek -Kaczor oraz Grzegorz Iskra, nie były naruszeniami prawa, zaś ocena wyżej wymienionych osób wynikała z błędnej interpretacji prawa, nieznajomości prawa lub nieznajomości pewnych okoliczności faktycznych, nie sposób przyjąć, że doszło do „nadużycia uprawnień, przekroczenia uprawnień, czy też niedopełnienia obowiązku”. Zatem

Główny Księgowy

Dorota Witozańska

ZA ZGODNOŚĆ

KOPII Z ORYGINAŁEM

19.12.08

nie doszło do wypełnienia znamion przestępstw z art. 296§1 kk i art. 231§1 kk. W tym miejscu wskazać należy, że nie doszło również do wypełnienia znamienia „znacznej szkody majątkowej” z art. 296§1 kk. Znaczną szkodą majątkową jest zgodnie z art. 115§5 i 7 kk wartość, która w chwili popełnienia czynu zabronionego przekracza dwustukrotną wysokość najniższego miesięcznego wynagrodzenia. Nie można zgodzić się z wyliczeniem szkody dokonany przez Annę Stanaszek- Kaczor, w którym wymieniona oszacowała tę szkodę biorąc pod uwagę 15-letni okres trwania umowy dzierżawy. Wyliczenie powyższe nie znajduje uzasadnienia w prawie karnym. Szkodą w prawie karnym nie są utracone korzyści „lucrum cessans”, ani też szkody nie można rozpatrywać w kontekście przyszłego utraconego dochodu. Przy wyliczeniu ewentualnej szkody będącej różnicą między czynszem ustalonym dla Stowarzyszenia a najwyższym czynszem proponowanym przez oferenta, wzięto pod uwagę okres 2 lat, który upłynął od zawarcia umowy dzierżawy. Z wyliczeń powyższych wynika kwota 90.195,32 zł. Tymczasem najniższe wynagrodzenie od 01.01.2004r. wynosiło 824 zł (Dz. U. 03.167.1623.), od 01.01.2005r. wynosiło 849 zł, zaś od 01.01.2006r. -899,10 zł (Dz.U.05.177.1469). Tym samym przy przyjęciu powyższych danych, znaczna szkoda kształtuje się od 164.800 zł do 179.820. Jak wynika z powyższych wyliczeń, w żadnym wypadku szkoda, o której można ewentualnie mówić w przedmiotowej sprawie nie jest taką, o której można stwierdzić, że jest „znaczna”. Tym samym również ten element przestępstwa z art. 296§1 kk nie został spełniony.

W sprawie nie przesłuchano w charakterze świadków Stanisława Solskiego oraz Zbigniewa Rynkiewicza z uwagi na fakt ich przebywania poza granicami kraju. Jednocześnie uznano, że zebrany materiał dowodowy jest wystarczający do podjęcia decyzji merytorycznej w sprawie, zaś oceny tej nie zmieniłyby zeznania wyżej wymienionych świadków. Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak na wstępie.

Prokurator
Prokuratury Rejonowej
Kamila Nowicka-Homik

Pouczenie:

1. Stronom procesowym przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy i złożenia zażalenia na powyższe postanowienie do prokuratora nadrzędnego nad prokuratorem, który wydał postanowienie (art. 306§1 i 2 kpk oraz art. 325a kpk). Jeżeli prokurator nadrzędny nie przychylił się do zażalenia kieruje je do sądu (art. 306§2 kpk).
2. Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności, bądź przeprowadzenie określonych czynności (art. 330§1 kpk).
3. Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wyda ponownie postanowienie o umorzeniu postępowania. Postanowienie to będzie podlegało zaskarżeniu tylko do prokuratora nadrzędnego (art. 330§2 kpk).
4. W razie utrzymania w mocy przez prokuratora nadrzędnego zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306§1 i 2 kpk, może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie 1-go miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330§2 kpk i art. 55§1 kpk). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55§1 i 2 kpk.

Główny Księgowy
Dorota Witczarska

ZA ZGODNOŚĆ
KOPII Z ORYGINAŁEM
19.12.06

5. Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania(art.55§3 kpk).
6. Na rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje również osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie(art. 323§1 kpk).
7. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne(art. 122§1 i 2 , art. 460 kpk)

Zarządzenie

1. Stosownie do art. 100§2, 140,306§1 i 325a kpk odpis postanowienia doręczyć pokrzywdzonemu: Skarb Państwa reprezentowany przez Starostę Kamieńskiego
2. O sposobie zakończenia postępowania zawiadomić Annę Stanaszek- Kaczor

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Kamila Nowicka-Homik
31.03.2006r.

ZA ZGODNOŚĆ
KOPII Z ORYGINAŁEM

19.12.06

Główny Księgowy
Dorota Witezańska